

Arrest

nr. 279 691 van 28 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUXELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANSTALLE, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 27 januari 1996 in Benin City. U behoort tot de etnie Edo en bent christen. U spreekt Engels, Bini en een beetje Frans. Tot uw vijftien jaar woonde u samen met uw broer, uw vader en verdere familie zoals nonkels en hun kinderen. Daarna verhuisde u naar uw grootvaders huis. U ging tot uw vijftien jaar naar school. De middelbare school maakte u niet af.

Na uw schooltijd bent u gaan solliciteren en heeft u in een restaurant gewerkt. U bent ook in de leer gegaan als kapster. Een paar maanden voor uw vertrek uit Nigeria verhuisde u naar Delta State omdat een vriendin u daar kon helpen aan een job als secretaresse / persoonlijk assistent bij het bedrijf Niger Delta Forum for Good Governance (NDFGG). Dit bedrijf moest de verkiezingen in Nigeria in goede banen leiden. Ze maakten ook beeldmateriaal tijdens verkiezingen. Op 7 juni 2016 vonden er verkiezingen plaats in Delta State. Het bedrijf waarvoor u werkte maakte er een video waarin te zien was hoe verschillende leden van de politieke partijen APC (All Progressive Congress) en PDP (People's Democratic Party) met elkaar vochten en moordpartijen begingen. Er was ook politie te zien op de video. Uw baas wilde de video aan de (hogere) autoriteiten geven. Vier dagen nadat de video werd gemaakt werd uw baas aangevallen in zijn auto door iemand. Een dag later was het kantoor waar u werkte volledig overhoop gehaald. De videotape was verdwenen uit het kantoor van uw baas en meegenomen door onbekenden. Binnen de maand nadat de videotape werd gemaakt werd u tweemaal benaderd door mensen waarvan u vermoedt dat ze de videotape kwamen zoeken. Eenmaal kwamen er twee mannen naar uw huis in Delta State. U kon zich verstoppen zodat ze u niet konden vinden. U besloot om met uw vriendin B. Edo State te verlaten en naar Lagos te gaan. B. vertelde u dat ze bekeken werd tijdens het winkelen. Een paar dagen later troffen jullie het appartement dat jullie huurden volledig overhoop gehaald aan. Op 7 juli 2016 vertrok u via Kano uit Nigeria. U ging eerst naar Niger en Libië en reisde daarna verder naar Italië waar u op 13 september 2016 arriveerde en een verzoek om internationale bescherming deed. Uw verzoek werd echter geweigerd. U reisde verder naar Frankrijk waar u op 22 december 2016 een verzoek om internationale bescherming deed. U werd geweigerd en verzocht de Franse staat op 17 april 2019 opnieuw om internationale bescherming. U werd opnieuw geweigerd en reisde verder naar België. Op 22 juli 2019 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming. Twee jaar geleden kreeg u een relatie met S.O.. Hij is Nigeriaan en resideert in Frankrijk. Op 2 december 2019 werd jullie dochter, Su.I.K., geboren te Chimay (België).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen verschillende tegenstrijdigheden bevatten en over het algemeen bijzonder vaag en weinig gedetailleerd blijven. Zo verklaarde u zowel in de vragenlijst CGVS als tijdens uw eerste interview dat het bedrijf waarvoor u werkte Niger Delta Forum for Good Governance heette (notities persoonlijk onderhoud (NPO) dd. 20.07.2021, p. 16 en Vragenlijst CGVS dd. 01.07.2020, punt 3.3). Echter wanneer er tijdens uw tweede interview op het CGVS opnieuw werd gevraagd naar de naam van het bedrijf waarvoor u werkte antwoordde u zeer aarzelend en geraakte u uiteindelijk niet verder dan Niger Delta en for Good Governance (NPO dd. 02.02.2022, p. 4). U verklaarde dat het lang geleden is, dat u het niet meer weet en dat uw hoofd niet goed meewilt (NPO dd. 02.02.2022, p. 4). Wanneer er werd gevraagd hoeveel u verdiende tijdens de periode dat u werkte als secretaresse repliceerde u dat uw loon 30.000 naira bedroeg (NPO dd. 20.07.2021, p. 6). Echter verklaarde u tijdens uw asielprocedure in Frankrijk (Frans asiële dossier toegevoegd aan het administratief dossier) dat u 45.000 naira per maand verdiende. In Frankrijk verklaarde u eveneens dat u vijf, zes of zeven maanden voor het bedrijf werkte. In België verklaarde u dan weer dat u ongeveer 'drie maanden' voor het bedrijf werkte (NPO dd. 02.02.2022, p. 3). Wanneer er werd gevraagd naar de functie van het bedrijf bleef uw antwoorden over het algemeen zeer vaag. U repliceerde dat het een organisatie is die verkiezingen overziet en dat ze veel dingen weten over politiek (NPO dd. 20.07.2021, p. 16). Wanneer er u werd gevraagd of het bedrijf zelf politiek gekleurd is repliceerde u dat u het niet weet omdat u enkel secretaresse was (NPO dd. 02.02.2022, p. 4). U verklaarde dat het bedrijf waar u voor werkte bij verkiezingen ter plaatse gaat met camera's en filmt en de beelden vervolgens uitgezonden worden (NPO dd. 02.02.2022, p. 4).

Gevraagd of het bedrijf samenwerkte met het nieuws antwoordde u dat u het niet met zekerheid weet maar denkt dat ze dat misschien wel doen (NPO dd. 02.02.2022, p. 4). De namen van uw collega's kent u niet meer, behalve die van uw baas en - aanvankelijk - één van de collega's die werd vermoord (NPO dd. 02.02.2022, p. 3). U weet eveneens niet meer wat de precieze functie en taken van uw vriendin B. waren binnen het bedrijf (NPO dd. 02.02.2022, p. 3) en u verklaarde in dit verband "Ik ben het vergeten" en "Ik weet het niet meer echt" (NPO dd. 02.02.2022, p. 3). U kon evenmin toelichten hoelang het bedrijf reeds bestond (NPO dd. 02.02.2022, p. 3). U kon niet toelichten wanneer uw collega's werden gedood noch wie ze waren (NPO dd. 20.07.2021, p. 17 en NPO dd. 02.02.2020, p. 6) hoewel u later beweerde dan toch te denken dat één ervan Sa. of P. heette (NPO dd. 02.02.2022, p. 3) en u later verklaarde dat de vermoorde collega's mogelijks P. en Sa. heetten (NPO dd. 02.02.2020, p. 6). Nochtans verklaarde u dat de 2 gestorven personen in uw departement werkten (NPO dd. 02.02.2022, p. 3) en dat er in uw departement slechts ongeveer 20 mensen werkten (NPO dd. 02.02.2022, p. 3). Het is in dit licht dan ook merkwaardig dat u noch met zekerheid de precieze identiteit noch de data van de moorden bleek te kennen. Gevraagd naar welk werk de 20 mensen van uw departement precies deden verklaarde u geen idee te hebben van wat hun werk precies was (NPO dd. 02.02.2022, p. 4). Hoewel u verklaarde dat u elke werkdag, van maandag tot vrijdag, naar kantoor ging (NPO dd. 02.02.2022, p. 3) verklaarde u het juiste adres niet meer te kennen (NPO dd. 02.02.2022, p. 4) en ook de straatnaam wist u zich niet met zekerheid te herinneren aangezien u in dit verband verklaarde "Ik denk dat (sic) Airport Road" (NPO, dd. 02.02.2022, p. 4). **Uit uw verklaringen blijkt dat u weinig op de hoogte bent van het departement noch van het bedrijf waarvoor u minstens drie maanden zou gewerkt hebben en waardoor u een vrees beweert te hebben bij terugkeer naar Nigeria.**

Verder verklaarde u tijdens uw asielpcedure in Frankrijk dat de verkiezingen in Delta State - waarbij er beelden werden gemaakt van vechtende partijaanhangers van de APC en PDP - plaatsvonden op 7 januari 2016. Echter verklaarde u in België dat deze verkiezingen plaatsvonden op 7 juni 2016 (NPO dd. 20.07.2022, p. 16). Later verklaarde u eveneens op het CGVS dat de verkiezingen in januari plaatsvonden en dat de video niet tijdens de verkiezingen werd gemaakt maar tijdens de voorafgaande campagne (NPO dd. 02.02.2022, p. 4). Verder verklaarde u in Frankrijk dat er verschillende mensen werden vermoord tijdens het gevecht tussen de APC en PDP. Echter verklaarde u in België dat u niet weet of er iemand is gestorven tijdens het gevecht (NPO dd. 02.02.2022, p. 16). Voorts verklaarde u dat twee van uw collega's zijn vermoord louter omdat ze voor het bedrijf werkten dat een videotape in bezit had van een gevecht tussen twee politieke partijen. Aanvankelijk verklaarde u op het CGVS meermaals dat één van deze collega's werd neergestoken met een mes en de andere werd neergeschoten met een geweer (NPO dd. 20.07.2021, p. 16 en 17). Echter verklaarde u later dat ze allebei werden neergeschoten (NPO dd. 02.02.2022, p. 6). Zelf werd u tweemaal bedreigd. Tijdens uw asielaanvraag in Frankrijk verklaarde u dat u eenmaal op straat dichtbij uw woonst bedreigd werd met een mes en dat er daarna mannen naar uw huis kwamen. In België verklaarde u dan weer dat er eerst twee mensen naar uw huis kwamen en u zich kon verstoppen; een tweede confrontatie gebeurde in Lagos State wanneer het appartement van u en B. overhoop werd gehaald (NPO dd. 20.07.2021, p. 17-18). Voorts verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS "Hoewel ik niet weet wat op deze video's staan (sic) zullen ze mij toch komen zoeken" (vragenlijst CGVS, dd. 01.07.2020, punt 4) terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud "ja" antwoordde op de vraag of u de video zelf heeft gezien (NPO dd. 20.07.2021, p. 16) en ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde de video – die meer dan een uur geduurd zou hebben - zelf gezien te hebben (NPO dd. 02.02.2022, p. 4-5). **De vele tegenstrijdigheden en uw weinig gedetailleerde verklaringen maken dat er nog weinig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen.**

Verder verklaarde u niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren uit angst voor vrouwelijke genitale verminking (VGV) in hoofde van uw in België geboren dochter, Su.I.K.. U verklaarde dat de besnijdenis de gewoonte is waar u vandaan komt en dat alle meisjes in uw familie besneden zijn. Wanneer u gevraagd werd wie de besnijdenis zal uitvoeren antwoordde u dat u het niet wist en dat iedereen in de familie het kan doen. U verklaarde eveneens dat uw familie geen permissie nodig zou hebben van u om uw dochter te besnijden en dat ze uw dochter gewoon bij u zouden wegnemen. Wanneer u gevraagd werd of u VGV voor uw dochter kon vermijden antwoordde u "nee". Toen u gevraagd werd wat er zou gebeuren als u naar de politie zou stappen repliceerde u dat ze zouden zeggen dat u het met uw familie moest uitvechten. Daarbij verklaarde u eveneens dat VGV geen zaak voor de overheid is (NPO dd. 20.07.2021, p.19).

Hieromtrent kan het volgende worden opgemerkt. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Nigeria wordt geklasseerd als een land met een gematigd lage prevalentiegraad, namelijk 18,4% in de leeftijdsgroep 15-49 jaar.

Verder zouden 37,1% van de vrouwen met Edo etniciteit VGV hebben ondergaan. Bovendien blijkt ook uit informatie dat de ouders een belangrijke beslissingsbevoegdheid hebben (zie administratief dossier). Het merendeel van de bronnen stelt dat de ouders van een niet-besneden minderjarig meisje in staat moeten zijn om hun dochter te behoeven van de praktijk. In dit geval riskeren ze evenwel maatschappelijke gevolgen zoals statusverlies of sociale uitsluiting, maar nooit geweld. De afwijzende houding van de gemeenschap kan evenmin "worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade". De onbesneden meisjes kunnen geconfronteerd worden met een zekere stigmatisering, maar hebben toegang tot alle diensten (gezondheidszorg, onderwijs, ...). In de bronnen wordt bovendien een genuanceerd beeld geschetst van de mogelijke gevolgen van een niet-besnijdenis voor het meisje en haar familie. Het is immers een intiem onderwerp dat onbeleefd wordt geacht om te bespreken. Veel vrouwen weten niet van zichzelf noch van elkaar of ze al dan niet besneden zijn. **Er moet worden besloten dat het mogelijk is voor de ouders om hun dochter, tegen de wil van familieleden of stamleden, te beschermen tegen VGV.** De vaders hebben het laatste woord en de moeders organiseren geen besnijdenis zonder dat de vaders daarvan op de hoogte is. Aldus zijn er geen redenen om aan te nemen dat u uw dochter in Nigeria niet zou kunnen beschermen. U verklaarde namelijk dat de vader van uw kinderen net zoals uzelf tegen VGV is (NPO dd. 02.02.2022, p. 8).

U legde twee medische attesten neer opgemaakt door Dr. J. Vanderdonck op 2 februari 2022 waarin er wordt vastgesteld dat uzelf VGV type I onderging en uw dochter Su. geen VGV onderging. Het CGVS erkent dat er verscheidene factoren (het toebehoren tot een bepaalde etnie, socio-demografische factoren, woonplaats stad versus platteland, religie etc.) bestaan die van invloed kunnen zijn op het risico op VGV. Hoewel het feit dat u VGV heeft ondergaan, kan wijzen op de toepassing van de praktijk in uw familie, ontstaat het u niet van de verplichting uw vrees voor besnijdenis voor uw dochter te concretiseren en te actualiseren. Rekening houdend met het voorgaande, wordt er dan ook betwist dat u een VGV van uw dochter niet zou kunnen ontlopen.

Verder dient te worden opgemerkt dat de twee pogingen tot aanranding die u onderging door uw neef en door uw buur beschouwd kunnen worden als eenmalige gebeurtenissen (NPO dd. 20.07.2021, p. 22). U verklaarde namelijk dat uw buurjongen u probeerde aan te randen en u met hem een gevecht had. Hij werd moe en u ging naar huis. Twee dagen later kwam hij zich samen met zijn moeder excuseren. Na de feiten zag u hem nog regelmatig maar zei u niets meer dan hallo tegen hem. Ondertussen is hij gestorven aan ziekte (NPO dd. 20.07.2021, p. 22). Toen u 16-17 jaar was probeerde uw neef u eveneens aan te randen. Uw neef werd gestopt door iemand die op de deur klopte. Na het incident ging u nooit nog terug naar uw neef (NPO dd. 20.07.2021, p. 22). Uit uw verklaringen blijkt dat u uw neef en zijn acties kon vermijden, aangezien u nog tot 2016 in Nigeria verbleef. Er kan dan ook worden gesteld dat deze twee incidenten geen actuele vrees vormen bij terugkeer naar Nigeria.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staten Edo, Delta en Lagos te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staten Edo, Delta en Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staten Edo, Delta en Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U legt drie documenten voor ter staving van uw asielrelaas. Het eerste document is de geboorteakte van uw dochter. Dit document bevat louter identiteitsgegevens van Succes, hetgeen hier niet ter discussie staat. Het tweede document is de bevestiging voor een afspraak voor een echografie tijdens uw zwangerschap. Dit document bevat eveneens geen gegevens die uw asielrelaas ondersteunen. Ten laatste legt u een document neer van GAMS, een Belgische organisatie die steun biedt aan slachtoffers van VGV. De vrees dat uw dochter VGV zou ondergaan werd hierboven reeds besproken. Dit document doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u of één van uw kinderen bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van "artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna « EVRM »), artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoekster onderbouwt het middel als volgt:

"[...]"

4.1.1.1 Aangaande haar problemen in verband met haar politieke betrokkenheid

Ten eerste verwijt de verwerende partij verzoekster tegenstrijdigheden tussen de verklaringen die zij bij de Dienst vreemdelingenzaken heeft afgelegd en die welke zij bij het CGVS heeft afgelegd over de naam van de politieke groepering waartoe zij behoorde.

Het lijkt allereerst van belang op te merken dat er geen tolk aanwezig was bij de twee interviews van verzoekster. Asielzoekers voelen zich vaak meer op hun gemak bij een tolk, die vaak uit hetzelfde land komt als de asielzoeker, en hetzelfde dialect en dezelfde taal spreekt. In dit geval werd de verzoekster rechtstreeks ondervraagd door een Protection Officer, waardoor zij zich onrustig en nerveus voelde. Daarom moeten de verklaringen van verzoekster met de nodige voorzichtigheid worden geanalyseerd, gezien de context waarin haar verhoren bij het CGVS hebben plaatsgevonden.

Verzoekster bevestigt trouwens dat de verklaringen die zij tegenover de Dienst vreemdelingenzaken heeft afgelegd, namelijk dat de politieke groepering waarbij zij was aangesloten het "Niger Delta Forum for good Governments" heet.

Ten tweede verwijt de verwerende partij verzoekster dat zij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd tussen hetgeen zij in Frankrijk over haar werk heeft verklaard (duur, salaris) en hetgeen zij in België heeft verklaard.

Met betrekking tot dit deel van haar relaas bevestigt verzoekster wat zij in België heeft gezegd, namelijk dat zij 30.000 naira per maand verdiende, en dat zij tussen 3 en 6 maanden voor deze groep heeft gewerkt.

Het lijkt belangrijk te benadrukken dat in Frankrijk de interviews van asielzoekers niet altijd goed verlopen, en dat de verslagen van de verhoren vaak fouten bevatten, slecht geschreven zijn, of om verschillende redenen verknoeid zijn: [...]

Gezien deze objectieve informatie lijkt het aannemelijk, zelfs geloofwaardig, dat de woorden van verzoekster in Frankrijk verkeerd zijn overgeschreven en dat de fout is gemaakt door de Franse autoriteiten en niet door verzoekster.

Ten derde verwijt verwerende partij verzoekster dat zij geen kennis heeft van de mensen met wie zij heeft samengewerkt.

Allereerst zou verzoekster willen verklaren dat zij, hoewel zij met veel mensen heeft gewerkt, niet veel contact met hen heeft gehad.

In casu denken wij dat de verwerende partij de verklaringen van verzoekster over haar betrekkingen met haar collega's op het werk met haar westerse oog analyseert. Verzoekster verklaart immers dat de arbeiders in Nigeria niet dezelfde verhouding tot elkaar hebben als in België. In haar land van herkomst was de relatie met haar collega's zuiver professioneel. Er was geen vriendschap. Iedereen kwam naar zijn werk en ging naar huis toen de dag ten einde was. Op zijn werkplek was er geen gemeenschappelijke ruimte of kantine waar de arbeiders elkaar konden ontmoeten. Op grond hiervan is het zeer geloofwaardig dat verzoekster niets wist van haar vroegere collega's.

Hieraan moet worden toegevoegd dat de door de verzoekster aangevoerde feiten zes jaar geleden hebben plaatsgevonden. Het lijkt dan ook volkomen logisch dat zij bepaalde namen en details vergeten is. Bovendien heeft zij een nogal moeilijke migratietocht achter de rug, wat kan verklaren waarom zij zich bepaalde details niet kan herinneren.

Ten slotte meent de verwerende partij dat, ondanks de wijdverbreide praktijk van vrouwelijke genitale verminking in Nigeria, de verzoekster de besnijdenis van haar dochter zou kunnen voorkomen indien zij naar haar land van herkomst zou terugkeren.

Ten eerste zij opgemerkt dat verweerder erkent dat het aantal gevallen van VGV in Nigeria zeer hoog is, meer bepaald in de regio van herkomst van verzoekster (bijna 40% van de vrouwen ondergaan VGV).

VGV is een gebruikelijke praktijk in Nigeria, vooral in de gemeenschap waar de verzoekster vandaan komt : [...]

Hoewel Nigeria een groot aantal internationale verdragen heeft geratificeerd die VGV verbieden, doen de Nigeriaanse autoriteiten niets om de praktijk te voorkomen : [...]

In geval van terugkeer naar Nigeria zou verzoekster het risico lopen op sociale druk van haar gemeenschap, met name haar familie, om een VGV op haar dochter uit te voeren. Volgens het Cedoca verslag over de VGV in Nigéria, zijn de vrouwen die de VGV op hen dochters weigeren, sociaal gediscrimineerd en verstoten door de gemeenschap : [...]

Gezien de algemene context die thans bestaat in Nigeria, en meer in het bijzonder in de Edogemeenschap (ter herinnering: de verwerende partij trekt de etniciteit van verzoekster niet in twijfel), lijkt het duidelijk dat verzoekster niet in staat zou zijn haar dochter afdoende te verdedigen tegen de sociale druk die op haar zou worden uitgeoefend door haar dochter de VGV te weigeren.

De grieven van verwerende partij moeten verworpen worden.

4.1.1.2 Wat betreft het voordeel van de twijfel

[theoretische uiteenzetting aangaande het voordeel van de twijfel]

4.2 Met oog op de subsidiaire bescherming status

In het kader van de Belgische wetgeving tot omzetting van de internationale en Europese verplichtingen op het gebied van internationale bescherming (vluchtelingenverdrag en kwalificatierichtlijn) vreest de verzoekster **ernstige schade** aan haar leven in geval van terugkeer naar Nigeria.

Bijgevolg verzoekt zij om erkenning van de **subsidiaire beschermingstatus**.

Deze ernstige schade zijn uiterst ernstig van aard en vormen een ernstige schending van de mensenrechten als bedoeld in **artikel 48/4, §2, onder a) ,b) en c)** van de Vreemdelingenwet: [...]

Verzoeker vreest voor zijn leven en zijn lichamelijke en geestelijke integriteit als gevolg van de ernstige schendingen van zijn grondrechten waaraan die hij zou worden onderworpen als hij naar Nigeria zou terugkeren.

Verzoekster is van mening dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de elementen die verband houden met de situatie in het land van herkomst. Ook de individuele situatie van verzoeker is bij de beoordeling van het verzoek om bescherming verwaarloosd en onderschat.

Ten eerste is de verzoekster afkomstig uit Nigeria en loopt een reëel risico op ernstige schade in de zin van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing als hij terug zou gaan in Nigeria.

Verwerende partij is van mening dat het geen geloof kan gehecht worden op dit punt. We stellen dat de beoordeling niet daadkrachtig is in het volgende punt. Hier zullen we dieper op de veiligheid situatie in de land van herkomst van de verzoekster gaan.

De opstand van Boko Haram heeft een van de grootste gebieden van geweld in Afrika gecreëerd.

Sinds 2009 heeft de opstand in Nigeria aan tienduizenden mensen het leven gekost en meer dan twee miljoen mensen op de vlucht gejaagd.

De informatie waarop het CGRA is gebaseerd, is niet actueel. De wederpartij beroept zich op de COI 2018, terwijl in november 2020 een COI is gepubliceerd voor de regio van herkomst van verzoekster. In dit opzicht is de bestreden beslissing niet naar daadkrachtig gemotiveerd.

Uit het laatste COI Focus (COI focus, Situation sécuritaire au nord-est, 20 novembre 2020 [...])

De Boko Haram-groep pleegt regelmatig misdaden volgens het internationaal recht : [...]

De nationale autoriteiten zijn niet in staat de bevolking te beschermen, zoals het uit het rapport van Amnesty International blijkt : [...]

Op deze reden, loopt verzoekster een reëel risico op ernstige schade in de zin van vreemdelingenwet als hij terug zou gaan in Nigeria.

Gebaseerd op deze gevaarlijke veiligheidssituatie is verzoeker bang om onderwerp te zijn op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing

[theoretische uiteenzetting inzake de artikelen 2 en 3 van het EVRM]

In geval van terugkeer naar Nigeria blijkt uit objectieve informatie dat de verzoekster in omstandigheden leeft die niet in overeenstemming zijn met de menselijke waardigheid.

Daarom, moet de verzoekster bescherming krijgen onder artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

In ondergeschikte orde dient hem ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden."

2.2. In de aanvullende nota van 9 september 2022 verwijst verweerder middels URL naar "EASO Nigeria Security Situation" van juni 2021 en "EASO Guidance Note: Nigeria" van oktober 2021.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. In het verzoekschrift volhardt verzoekster in haar vluchtrelaas, met name dat zij Nigeria heeft verlaten uit vrees voor mensen waarvan ze vermoedt dat ze op zoek zijn naar een videotape met bezwarende beelden. Het bedrijf waarvoor verzoekster werkte, zou tijdens de verkiezingen van 7 juni 2016 in Delta State een video hebben gemaakt waarop te zien is hoe verschillende leden van de politieke partijen APC en PDP met elkaar vochten.

De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder.

De elementen van deze motiveringen zijn de volgende:

- verzoekster legt inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af over de naam van het bedrijf waar ze werkte, het loon dat ze er ontving en de periode dat ze er werkte (verklaringen tijdens Franse asielprocedure; vragenlijst CGVS, punt 3.3; notities van het persoonlijk onderhoud van 20 juli 2021, p. 6, p. 16; notities van het persoonlijk onderhoud van 2 februari 2022, p. 3, p. 4, p. 6);

- uit verzoeksters vage en weinig gedetailleerde verklaringen blijkt dat ze weinig op de hoogte is van het departement en bedrijf waarvoor ze minstens drie maanden zou hebben gewerkt en waardoor ze een vrees beweerd te hebben bij terugkeer naar Nigeria (notities van het persoonlijk onderhoud van 20 juli 2021, p. 17; notities van het persoonlijk onderhoud van 2 februari 2022, p. 3, p. 4, p. 6);

- verzoekster legt tegenstrijdige verklaringen af voor de Franse en Belgische asielinstanties inzake de datum van de verkiezingen, de mensen die werden vermoord tijdens de gevechten tussen de APC en PDP, de wijze waarop haar collega's werden vermoord, de omstandigheden waarin verzoekster zelf bedreigd werd en het gegeven of ze de videobeelden al dan niet heeft bekeken (verklaringen tijdens Franse asielprocedure; notities van het persoonlijk onderhoud van 20 juli 2021, p. 16-18; notities van het persoonlijk onderhoud van 2 februari 2022, p. 4-6).

Verzoekster slaagt er in het verzoekschrift niet in om de terechte en pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette asielrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel, gelet op wat volgt, geheel in gebreke blijft.

5. Verzoekster merkt op dat er geen tolk aanwezig was tijdens de twee persoonlijke onderhouds. Ze stelt dat ze rechtstreeks door de *protection officer* werd ondervraagd waardoor zij zich onrustig en nerveus voelde.

Verzoekster beperkt zich echter tot loutere beweringen en toont niet *in concreto* aan dat of op welke wijze de afwezigheid van een tolk het correct verloop van de respectievelijke persoonlijke onderhouds zou hebben beïnvloed of enige weerslag zou hebben gehad op verzoeksters verklaringen. Evenmin toont zij aan de hand van concrete elementen aan dat, waar of op welke wijze haar verklaringen foutief werden vertaald door de *protection officer*.

Te dezen dient opgemerkt dat de *protection officer* bij aanvang van de respectievelijke persoonlijke onderhouds aan verzoekster heeft gezegd dat ze het moest aangeven wanneer ze iets niet verstond (notities van het persoonlijk onderhoud van 20 juli 2021, p. 2; notities van het persoonlijk onderhoud van 2 februari 2022, p. 2); dat verzoekster aan het einde van de respectievelijke persoonlijke onderhouds bij het CGVS heeft aangegeven dat zij alle vragen van de *protection officer* goed had verstaan (notities van het persoonlijk onderhoud van 20 juli 2021, p. 23; notities van het persoonlijk onderhoud van 2 februari 2022, p. 10); dat verzoekster op geen enkel moment heeft aangegeven dat ze nerveus was, laat staan dat ze hierdoor geen verklaringen kon afleggen; dat gedurende het verloop van verzoeksters onderhouds geen moeilijkheden werden gemeld, noch door verzoekster of haar advocaat, noch door de *protection officer*, waardoor redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen.

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet is niet geschonden doordat het interview op het CGVS zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal.

Artikel 51/4 verhindert niet dat de dossierbehandelaar zich tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukt in een vreemde taal, *in casu* Engels, en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr. 185.993).

Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat de asielpcedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is, maar dat de *protection officer* hiermee rekening houdt.

6. In het verzoekschrift bevestigt verzoekster haar verklaringen voor de DVZ, waar zij verklaarde dat de politieke groepering waar zij bij was aangesloten het "*Niger Delta Forum for good Governs*" heet. Daarnaast bevestigt ze haar verklaringen zoals afgelegd voor de Belgische asielinstanties inzake haar loon en de periode dat zij voor deze groep heeft gewerkt.

Verzoekster gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringen die ze *post factum* nog tracht aan te brengen. Het louter bevestigen van één van de uiteenlopende verklaringen in het verzoekschrift volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind en dragen bij tot de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas.

7. Verzoekster benadrukt in het verzoekschrift dat de interviews van asielzoekers in Frankrijk niet altijd goed verlopen.

Ze verwijst dienaangaande naar algemene landeninformatie maar deze is echter algemeen van aard is en geen betrekking heeft op verzoeksters persoon.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers "*specifieke informatie*" conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster kan het huidig beroep niet aanwenden om de negatieve beslissing(en) van de Franse asielinstanties te betwisten. Indien verzoekster meende dat zij in Frankrijk onvoldoende gehoord werd, had zij dit in de beroepsprocedure(s) daar kunnen aanhalen. Er dient echter worden vastgesteld dat verzoekster heeft nagelaten beroep in te dienen tegen de respectievelijke weigeringsbeslissingen die ze ontving in Frankrijk. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in haar land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag worden verwacht dat zij (een) lopende asielpcedure(s) diligent opvolgt.

8. Verzoekster legt uit dat zij geen kennis heeft over de mensen met wie zij heeft samengewerkt omdat zij niet veel contact had met hen, omdat arbeiders in Nigeria niet dezelfde verhouding tot elkaar hebben als in België en het westen en omdat de feiten zes jaar geleden hebben plaatsgevonden.

Dat collega's in Nigeria geen vriendschap met elkaar onderhouden en elkaar niet kennen, is een loutere bewering die niet kan worden aangenomen. Indien verzoekster daadwerkelijk heeft samengewerkt met mensen in het bedrijf, dan is redelijk te verwachten dat zij deze mensen bij naam zou kennen, *quod non*. Verzoeksters onwetendheid met betrekking tot (de namen van) haar collega's kan geenszins worden verklaard door vermeende culturele verschillen op de werkvloer.

Bovendien gaat verzoekster eraan voorbij dat niet alleen wordt vastgesteld dat zij de namen van haar collega's niet kent. Verzoekster kon onder meer niet (eenduidig) toelichten voor welk bedrijf zij werkte, waar het bedrijf gesitueerd was, welk loon ze ontving, hoe lang ze er werkte, of ze de video in kwestie had gezien, of er mensen effectief gestorven zijn tijdens de gevechten, hoe ze bedreigd werd, hoe haar collega's om het leven kwamen en wat de functie van het bedrijf was.

De beslissing dient als een geheel gelezen te worden en uit het geheel van de vaststellingen blijkt dat de door verzoekster voorgehouden problemen omwille van de videotape niet geloofwaardig zijn.

9. Inzake de vrees voor vaginale genitale verminking (VGV) in hoofde van haar dochter verwijst verzoekster in het verzoekschrift naar algemene informatie inzake de praktijk van besnijdenis in Nigeria. Deze informatie is echter van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar dochter.

Verzoekster laat in het verzoekschrift na concrete argumenten bij te brengen die de terechte en pertinente motiveringen in de bestreden beslissing kan weerleggen. Deze luiden als volgt:

“Verder verklaarde u niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren uit angst voor vrouwelijke genitale verminking (VGV) in hoofde van uw in België geboren dochter, Su.I.K.. U verklaarde dat de besnijdenis de gewoonte is waar u vandaan komt en dat alle meisjes in uw familie besneden zijn. Wanneer u gevraagd werd wie de besnijdenis zal uitvoeren antwoordde u dat u het niet wist en dat iedereen in de familie het kan doen. U verklaarde eveneens dat uw familie geen permissie nodig zou hebben van u om uw dochter te besnijden en dat ze uw dochter gewoon bij u zouden wegnemen. Wanneer u gevraagd werd of u VGV voor uw dochter kon vermijden antwoordde u “nee”. Toen u gevraagd werd wat er zou gebeuren als u naar de politie zou stappen repliceerde u dat ze zouden zeggen dat u het met uw familie moest uitvechten. Daarbij verklaarde u eveneens dat VGV geen zaak voor de overheid is (NPO dd. 20.07.2021, p.19).

Hieromtrent kan het volgende worden opgemerkt. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Nigeria wordt geklasseerd als een land met een gematigd lage prevalentiegraad, namelijk 18,4% in de leeftijdsgroep 15-49 jaar. Verder zouden 37,1% van de vrouwen met Edo etniciteit VGV hebben ondergaan. Bovendien blijkt ook uit informatie dat de ouders een belangrijke beslissingsbevoegdheid hebben (zie administratief dossier). Het merendeel van de bronnen stelt dat de ouders van een niet-besneden minderjarig meisje in staat moeten zijn om hun dochter te behoeden van de praktijk. In dit geval riskeren ze evenwel maatschappelijke gevolgen zoals statusverlies of sociale uitsluiting, maar nooit geweld. De afwijzende houding van de gemeenschap kan evenmin “worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade”. De onbesneden meisjes kunnen geconfronteerd worden met een zekere stigmatisering, maar hebben toegang tot alle diensten (gezondheidszorg, onderwijs, ...). In de bronnen wordt bovendien een genuanceerd beeld geschetst van de mogelijke gevolgen van een niet-besnijdenis voor het meisje en haar familie. Het is immers een intiem onderwerp dat onbeleefd wordt geacht om te bespreken. Veel vrouwen weten niet van zichzelf noch van elkaar of ze al dan niet besneden zijn. **Er moet worden besloten dat het mogelijk is voor de ouders om hun dochter, tegen de wil van familieleden of stamleden, te beschermen tegen VGV.** De vaders hebben het laatste woord en de moeders organiseren geen besnijdenis zonder dat de vaders daarvan op de hoogte is. Aldus zijn er geen redenen om aan te nemen dat u uw dochter in Nigeria niet zou kunnen beschermen. U verklaarde namelijk dat de vader van uw kinderen net zoals uzelf tegen VGV is (NPO dd. 02.02.2022, p. 8).

U legde twee medische attesten neer opgemaakt door Dr. J. Vanderdonck op 2 februari 2022 waarin er wordt vastgesteld dat uzelf VGV type I onderging en uw dochter Su. geen VGV onderging. Het CGVS erkent dat er verscheidene factoren (het toebehoren tot een bepaalde etnie, socio-demografische factoren, woonplaats stad versus platteland, religie etc.) bestaan die van invloed kunnen zijn op het risico op VGV. Hoewel het feit dat u VGV heeft ondergaan, kan wijzen op de toepassing van de praktijk in uw familie, ontstaat het u niet van de verplichting uw vrees voor besnijdenis voor uw dochter te concretiseren en te actualiseren. Rekening houdend met het voorgaande, wordt er dan ook betwist dat u een VGV van uw dochter niet zou kunnen ontlopen.”.

Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Verzoekster brengt in het verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande motieven.

De door verzoekster bijgebrachte algemene informatie – die overigens overeenstemt met of in de lijn ligt van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier – vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging in hoofde van haar dochter in concreto aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

10. Tot slot laat verzoekster volgende motivering uit de bestreden beslissing ongemoeid:

“Verder dient te worden opgemerkt dat de twee pogingen tot aanranding die u onderging door uw neef en door uw buur beschouwd kunnen worden als eenmalige gebeurtenissen (NPO dd. 20.07.2021, p. 22). U verklaarde namelijk dat uw buurjongen u probeerde aan te randen en u met hem een gevecht had. Hij werd moe en u ging naar huis. Twee dagen later kwam hij zich samen met zijn moeder excuseren. Na de feiten zag u hem nog regelmatig maar zei u niets meer dan hallo tegen hem. Ondertussen is hij gestorven aan ziekte (NPO dd. 20.07.2021, p. 22). Toen u 16-17 jaar was probeerde uw neef u eveneens aan te randen. Uw neef werd gestopt door iemand die op de deur klopte. Na het incident ging u nooit nog terug naar uw neef (NPO dd. 20.07.2021, p. 22). Uit uw verklaringen blijkt dat u uw neef en zijn acties kon vermijden, aangezien u nog tot 2016 in Nigeria verbleef. Er kan dan ook worden gesteld dat deze twee incidenten geen actuele vrees vormen bij terugkeer naar Nigeria.”.

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de landeninformatie en analyse van de veiligheidssituatie zoals bijgebracht bij aanvullende nota van 9 september 2022, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staten Edo, Delta en Lagos geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De door verzoekster in het verzoekschrift geciteerde informatie licht in de lijn van de door verweerder gehanteerde informatie. Verzoekster citeert in het verzoekschrift namelijk uit de COI Focus "*Situation sécuritaire au nord-est*" van 20 november 2020, op basis waarvan de analyse van de veiligheidssituatie in de bestreden beslissing is gebeurd. Bovendien heeft verweerder bij aanvullende nota van 9 september 2022 recentere landeninformatie en een update van de beoordeling van de veiligheidssituatie bijgebracht. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Wat betreft de geciteerde passage uit "*het rapport van Amnesty International*" kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster niet specificeert over welk rapport het gaat. Hoe dan ook kan uit dit citaat niet blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie niet correct is, noch dat deze verkeerd werd geïnterpreteerd.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS